

31990L0364

1990 7 13

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 180/26

TARYBOS DIREKTYVA
1990 m. birželio 28 d.
dėl teisės apsigyventi

(90/364/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį,
ypač į jos 235 straipsnį,atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi Sutarties 3 straipsnio c punktas numato, kad Bendrijos veikla apima, kaip numatyta Sutartyje, kliūčių laisvam asmenų judėjimui tarp valstybių narių panaikinimą;

kadangi Sutarties 8a straipsnis numato, kad vidaus rinka turi būti sukurta iki 1992 m. gruodžio 31 d.; kadangi vidaus rinką sudaro vidaus sienų neturinti erdvė, kurioje pagal Sutarties nuostatas užtikrinamas laisvas prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimas;

kadangi nacionalinės nuostatos dėl valstybių narių piliečių teisės apsigyventi kitoje valstybėje narėje turi būti suderintos, kad būtų užtikrinta ši judėjimo laisvė;

kadangi asmenys, turintys teisę apsigyventi kitoje valstybėje narėje, neturi tapti pernelyg didele našta priimančiosios valstybės narės viešiesiems finansams;

kadangi ši teisė gali būti faktiškai įgyvendinta tik tuo atveju, kai ji suteikiama ir šeimos nariams;

kadangi asmenims, kuriems taikoma ši direktyva, turi būti taikomos administracinės priemonės, panašios į nustatytas Direktyvoje 68/360/EEB ⁽⁴⁾ ir Direktyvoje 64/221/EEB ⁽⁵⁾;

kadangi Sutartis tam tikriems veiksams nenumato kitų nei 235 straipsnyje nustatytų įgaliojimų,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Valstybės narės suteikia teisę jose apsigyventi kitų valstybių narių piliečiams, kurie neturi šios teisės pagal kitus Bendrijos teisės aktus, ir jų šeimos nariams, kaip apibrėžta šio straipsnio 2 dalyje, jeigu priimančiojoje valstybėje narėje jiems bei jų šeimos nariams taikomas ligos draudimas bet kurios rizikos atžvilgiu ir jeigu savo gyvenimo atitinkamoje valstybėje narėje laikotarpiu jie turi pakankamai lėšų, kad netaptų našta priimančiosios valstybės narės socialinės paramos sistemai.

Pirmoje pastraipoje nurodytos lėšos laikomos pakankamomis, jeigu jos yra didesnės už tokį lygį, kuriam esant priimančioji valstybė narė, atsižvelgdama į asmenines paraišką pateikusio asmens sąlygas ir, prireikus, į asmenines sąlygas asmenų, įleidžiamų pagal šio straipsnio 2 dalį, gali skirti socialinę paramą savo piliečiams.

Jeigu antroji pastraipa negali būti taikoma valstybėje narėje, paraišką pateikusio asmens lėšos laikomos pakankamomis tais atvejais, kai jos yra didesnės nei priimančiosios valstybės narės mokama minimali socialinio draudimo pensija.

⁽¹⁾ OL C 191, 1989 7 28, p. 5 ir OL C 26, 1990 2 3, p. 22.

⁽²⁾ 1990 m. birželio 13 d. pareikšta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL C 329, 1989 12 30, p. 25.

⁽⁴⁾ OL L 257, 1968 10 19, p. 13.

⁽⁵⁾ OL 56, 1964 4 4, p. 850/64.

2. Toliau išvardyti asmenys, nepaisant jų pilietybės, turi teisę įsikurti kitoje valstybėje narėje kartu su asmeniu, turinčiu teisę ten apsigyventi:

- a) jo ar jos sutuoktinė ar sutuoktinis ir jų išlaikomi palikuonys;
- b) asmens, turinčio teisę apsigyventi kitoje valstybėje narėje, ir sutuoktinio išlaikomi giminaičiai pagal tiesioginę giminystės liniją.

2 straipsnis

1. Teisę apsigyventi kitoje valstybėje narėje patvirtina išduodamas dokumentas — „EEB valstybės narės piliečio leidimas apsigyventi“, kurio galiojimas gali būti apribotas penkeriems metams su pratęsimo galimybe. Tačiau tuo atveju, kai, jų nuomone, tai yra būtina, valstybės narės gali pareikalauti, kad leidimo galiojimas būtų dar kartą patvirtintas pirmųjų dvejų gyvenimo kitoje valstybėje narėje metų pabaigoje. Jeigu šeimos narys nėra valstybės narės pilietis, jam ar jai turi būti išduotas dokumentas, leidžiantis apsigyventi šalyje, kurio galiojimas būtų toks pat kaip dokumento, kuris yra išduotas jį ar ją išlaikančiam piliečiui.

Išduodant leidimą apsigyventi šalyje arba dokumentą, leidžiantį ten apsigyventi, valstybė narė gali pareikalauti, kad paraišką pateikęs asmuo pateiktų galiojančią asmens liudijimą arba pasą ir įrodymus, kad jis ar ji atitinka 1 straipsnyje nustatytas sąlygas.

2. Direktyvos 68/360/EEB 2 straipsnis, 3 straipsnis, 6 straipsnio 1 dalies a punktas ir 6 straipsnio 2 dalis bei 9 straipsnis taikomi *mutatis mutandis* asmenims, kuriems taikoma ši direktyva.

Valstybės narės piliečio, turinčio teisę apsigyventi kitos valstybės narės teritorijoje, sutuoktiniui ar sutuoktinei ir išlaikomiems vaikams suteikiama teisė užsiimti bet kokia samdoma ar savarankiško darbo veikla tos valstybės narės teritorijoje, net ir tuo atveju, kai jie nėra valstybės narės piliečiai.

Valstybės narės netaiko išlygų šios direktyvos nuostatomis, išskyrus tuos atvejus, kai tai pateisinama viešosios tvarkos, visuomenės saugumo ir visuomenės sveikatos sumetimais. Tokiu atveju taikoma Direktyva 64/221/EEB.

3. Ši direktyva neturi įtakos esamiems teisės aktams, reglamentuojantiems nepagrindinio būsto įsigijimą.

3 straipsnis

Teisė apsigyventi galioja tol, kol jos turėtojas atitinka 1 straipsnyje nustatytas sąlygas.

4 straipsnis

Komisija ne vėliau kaip po trejų metų nuo šios direktyvos įgyvendinimo dienos, o vėliau kas trejus metus parengia pranešimą apie šios direktyvos taikymą ir jį pateikia Europos Parlamentui bei Tarybai.

5 straipsnis

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 1992 m. birželio 30 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

6 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 1990 m. birželio 28 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. GEOGHEGAN-QUINN